

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 11.

Den 14 Mars 1926.

54:e årg.

SLAGEN FÖR KRISTI SKULL.

En ung flicka i en hednisk by i västra Afrika fick höra evangelium om Jesus av en infödd kristen från Kamerun, vilken for igenom den trakt, där hon bodde, i affärsangelägenheter och därvid även pasade på att predika evangelium. Hennes hjärta blev så rört av berättelsen om Jesu kärlek, att hon beslöt att upphöra med all avgudadyrkan och bli en kristen. Från denna stund vägrade hon att böja sig för avgudarna och delgav sina föräldrar sitt beslut.

Fadern, som var en synnerligen vidskeplig man, kunde i början icke tro flickans ord; men då han slutligen fann, att det verkligen var sant, att hans dotter lämnat sina fäders tro och omfattat den vite mannens religion, brast hans raseri ut, och han blev som en, som är besatt av en ond ande. Han talade och hotade, han lockade och stormade, men allt var förgäves. Flickan ville icke överge Jesus och återvända till avguderiet.

Nu började för Frälsarens nya lärjunginna en tid av den svåraste förföljelse, varunder hennes tro sattes på de största prov. Men flickan var stark genom Kristi nåd och blev

fast i sitt beslut. En tid satt hon instängd i en liten koja och fick icke mer föda, än hon behövde för att icke dö av svält. Därefter fördes hon ut på en plats, där byns invånare samlats för att häna henne och visa henne sitt förakt. Sedan kom en trollkarl fram och målade på det mest hemska sätt det öde, som slutligen drabbade alla dem, som föraktade avgudarna. Men ingenting av allt detta förändrade flickans tänkesätt. Hon slöt sig blott närmare till den Frälsare, hon funnit och lärt sig älska till och med mer än livet.

Slutligen förklarade hennes fader, att om hon icke ville ge efter för hans vilja, skulle han döda henne, ja, han skulle slå henne till döds. Nästa morgon samlades familjen och några vänner, som voro särskilt inbjudna att bevittna flickans bestraffande. Full av blind iver för avgudarnas ära, fattade fadern den trogna flickan vid handleden, och sedan han förgäves sökt att med hotelser om lidanden förmå henne att avsvärja sig den nya religionen, började han slå henne med ett tjockt spö, tills han blev trött i armen och flickan avsvimmad föll till marken. Under flera veckor vilade sedan föräldrarnas vrede över den stackars flickan. Slutligen blev hon mycket sjuk. Fadern upphörde att slå henne, men det dröjde icke länge förrän

Stenbock.

hennes ande lämnade den bräckliga kroppen och gick hem till den Herre, om vilken hon på ett så upphöjt och kraftigt sätt hade vittnat. Den lilla koja, i vilken hon varit

instängd och lidit brist på föda, användes nu som gudstjänstlokal, och den hedniska fadern dyrkar nu den sanne Guden och har funnit frälsning i Kristus Jesus. H. T.

I bön.

*Långt bortom rymden vida,
längre än solar gå,*

*högre än stjärnor tindra,
den bedjandes suckar nå.*

Anden från stoftets världar
lyfter sitt vingepar.
klappar på himlaporten
och söker sitt hem, sin Far.

Trång är all världen vida,
hjälplos var jordisk vän.
Själén får ro och fäste
allena i himmelen.

Mörkaste natt skall ljusna,
bittraste kval få ro,
lär du dig blott att vandra
på bönernas himlabro.

Ringaste barn, som beder,
lever oändligt tryggt,
mäktar långt mer än hjälten,
som starkaste fästen byggt.

Mätte vi aldrig glömma
var vi i världen gå,
att till Guds eget hjärta
den bedjandes suckar nå.

ASTER.

Stenbocken.

Detta ståtliga djur tillhör samma släkte som våra rätt vanliga getter. Omöjligt är inte, att stenbocken kan ha förekommit i vårt land. Men om så skulle ha varit förhållandet, är detta länge sedan. Nu påträffas han endast i alperna, och även där är han sällsynt, vilket beror på, att man jagat och dödat honom hänsynslöst.

Stenbocken har en alldeles underbar förmåga att kunna klättra i berg, och dit ingen människa kan nå utan särskilda hjälpmedel, dit kan stenbocken taga sig fram.

Huru rik och mångskiftande är ändå inte den värld, i vilken Gud satt oss!

Råd till de unga.

Du unga skara, som fram ses tåga,
Jag vill nu ställa till dig en fråga,
Vart skall du vandra i denna tiden,
Har du mottagit den sanna friden?

Se, lycka; ro, vilja alla äga;
Låt mig det rådet till dig nu säga:
Sök icke lyckan i världen snöda,
Ty det ej lönar en sådan möda.

Till jordens skatter nu många trängta,
Men de ej giva, vad hjärtan längta,
Nej, endast Jesus den frid kan giva,
Som uti nöden kan fast förbliva.

Säg, har du funnit det ljuva näste
Hos Jesus Kristus — den vännen bäste,
Om icke så, jag dig nu vill mana,
Ställ dig nu strax under korsets fana.

Tag mot den Jesus, som Gud oss givit,
Han nu till frälsning för alla blivit,
Som lämnat sig i hans goda händer,
Han säkert för dem till himlens länder.

Då skall du finna ett säkert fäste
Mot syndens stormar — den vännen bäste
Skall visst dig leda till hemmet sköna,
Där man blott glädje och frid får röna.

J. A.

Söndagsskolan.

Texten för söndagen den 21 mars.

Medborgarnas uppgifter.

Matt. 5: 13—16.

Tänkespråk: I voren ju förut mörker, men nu ären I ljus i Herren; vandra då såsom ljusets barn. Ef. 5: 8.

Hemläsning enligt Svenska Bibelläsningssamfundets textlista:

Måndag:	Rom. 15: 1—7.
Tisdag:	Rom. 15: 8—21.
Onsdag:	Ps. 78: 1—7.
Torsdag:	Ps. 81: 1—17.
Fredag:	Fil. 2: 1—16.
Lördag:	2 Kor. 4: 6—18.
Söndag:	Matt. 5: 13—16.

